

วัดพระพุทธรบาท

ประวัติความเป็นมา

วัดพระพุทธรบาท เป็นวัดโบราณ สร้างเมื่อปีพุทธศักราช ๒๑๖๗ สมัยกรุงศรีอยุธยา ผู้สร้างคือสมเด็จพระเจ้าทรงธรรม โปรดให้สร้างขึ้น เนื่องจากพระองค์ได้ทอดพระเนตรเห็นรอยพระพุทธรบาทประดิษฐานอยู่ ณ บริเวณนี้ ทรงพระราชศรัทธา เลื่อมใส โปรดให้ช่างก่อเป็นเรือนน้อย ครอบรอยพระพุทธรบาทไว้ เป็นการชั่วคราว ครั้นเสด็จพระราชดำเนินกลับถึงราชธานี โปรดให้สถาปนาถาวรสถานที่ที่ประดิษฐานรอยพระพุทธรบาทนั้น ขึ้นเป็นพระมหาเจดีย์สถาน และโปรดให้สร้างพระมหามณฑปครอบรอยพระพุทธรบาท พร้อมกับโปรดให้เจ้าพนักงานสร้างพระอารามสำหรับพระภิกษุสามเณรอยู่อาศัยเป็นประจำ เพื่อดูแลรักษาพระมหาเจดีย์สถานพร้อมกับบำเพ็ญสมณธรรม พระราชทานนามว่า **วัดพระพุทธรบาท** แต่ชาวบ้านเรียกว่า **วัดพระบาท** ได้รับยกฐานะเป็นพระอารามหลวง เมื่อปีพุทธศักราช ๒๑๖๗

สถานะและที่ตั้ง

วัดพระพุทธรบาท เป็นพระอารามหลวงชั้นเอก ชนิดราชวรมหาวิหาร ตั้งอยู่เลขที่ ๑๙ ถนนสมเด็จพระนรินทร์ หมู่ที่ ๘ ตำบลขุนโขลน อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี มีที่ดินตั้งวัด เนื้อที่ ๖,๒๖๘ ไร่ ๒๔ ตารางวา

สิ่งสำคัญในพระอาราม

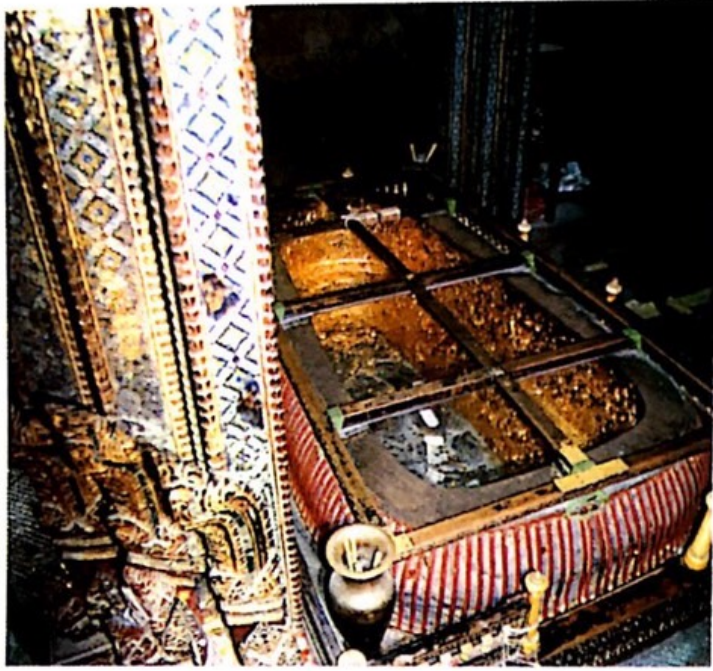

พระอุโบสถ เป็นอาคารก่ออิฐถือปูน หลังคาลาด ๒ ชั้น มุงกระเบื้องเคลือบ ประดับช่อฟ้า ใบระกา หางหงส์ อยู่บริเวณไหล่เขาใกล้พระมหामณฑป สร้างเมื่อปีพุทธศักราช ๒๑๖๓ ต่อมาได้บูรณปฏิสังขรณ์ใหม่

พระประธาน ในพระอุโบสถ เป็นพระพุทธรูปหล่อสำริด ปางมารวิชัย ขนาดหน้าตักกว้าง ๑ ศอก ๑ คืบ ๔ นิ้ว สูง ๒ ศอก ๒ นิ้ว

พระมหามณฑป เป็นยอดมณฑปลดหลั่น ๓ ชั้น บานประตูประดับมุก พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช โปรดให้สร้างแทนองค์เดิม มีบันไดขึ้น ๓ ช่องทาง

พระมณฑปน้อย เป็นพระมณฑปที่สร้างขึ้นเพื่อครอบรอยพระพุทธรูป สร้างด้วยไม้ แกะสลัก ปิดทอง ประดับกระจก สร้างในสมัยสมเด็จพระเจ้าทรงธรรม

รอยพระพุทธรูป ประดิษฐานอยู่ในพระมณฑปน้อย รอยพระพุทธรูปปิดทองคำที่พื้นเหนือศิลาก่อเป็นขอบ เป็นรูปบัวคว่ำบัวหงาย หุ้มทองคำ ประดับเพชรพลอย

พระวิหารหลวง เป็นอาคารก่ออิฐถือปูน หลังคามุงกระเบื้องเคลือบ อยู่บริเวณลานเบื้องล่างด้านทิศตะวันตกของพระมหามณฑป สร้างในสมัยสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง

วิหารพระป่าเลไลยก์ อยู่ด้านใต้ของพระมหามณฑป ภายในประดิษฐานพระพุทธรูปปางป่าเลไลยก์ พระพุทธไสยาสน์ และพระพุทธรูปสมัยอยุธยาจำนวนมาก

ปัจจุบัน พระธรรมปิฎก (ขวลิต อภิวฑฒโน) เป็นเจ้าอาวาส

